

SVIZOVE STRANI

[novice]

5., 6. in 19. april 2004 * Ljubljana

20. seja Izvršilnega odbora Sviza

Člani so na seji preučili razvoj in potek pogajanj za sklenitev KP za javni sektor in ostalih resorskih pogajanj ter vladni predlog o uvrstitvi orientacijskih delovnih mest v plačne razrede. Seznanili so se s potekom vključevanja javnih uslužbencev v dodatno pokojninsko zavarovanje. Na seji so potrdili kandidaturu glavnega tajnika Sviza za volitve v Izvršilni odbor Izobraževalne internacionale (Education International - EI), govorili pa so tudi o predlogu pravilnika o izobraževanju strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju.

13. april 2004 * Ljubljana

Sestanek strokovne skupine za pripravo pravilnika o šolskem redu v srednjih šolah

V sklepih fazi priprave novega pravilnika se je na MŠZŠ sestala strokovna skupina, v kateri kot Svizov predstavnik sodeluje Marko Zevnik. Sindikalna stran je bila v delu pravilnika, ki govori o vzgojnih ukrepih, uspešna s predlogom, da se žaljiv odnos do učiteljev uvrsti med težje kršitve. Ožja skupina se je nato sestala še z ministrom Slavkom Gabrom, pred dokončnim oblikovanjem pravilnika pa bo sledil še sestanek komisije.

23.-24. april 2004 * Budimpešta

Srečanje šolskih sindikatov Srednje in Vzhodne Evrope

Na srečanju so se posvetili pripravam na bližajoči se svetovni kongres EI v Braziliji ter volitvam za različne funkcije EI, ki bodo potekale sočasno. Govorili so tudi o izzivih ter prednostih in slabostih globalizacije. Ob tem so izpostavili kar nekaj težav, s katerimi se srečujejo učitelji - povečuje se velikost razredov in število ur pedagoške obveznosti, slabšajo se delovni pogoji, učiteljski poklic pa je v družbi premalo cenjen, zato se mladi vse redkeje odločajo zanj. Sindikati so zato pozvali države, da prevzamejo odgovornost za svojo prihodnost tudi s tem, da poskrbijo za kakovostno javno šolstvo. Vlade naj pripravijo dolgoročne strategije izobraževanja, ki bo temeljilo na socialnem, političnem in strokovnem konsenzu, ki ne bo odvisno od trajanja mandata vlade, učiteljem pa naj priznajo njihovo vlogo v družbi in poskrbijo za večji ugled tudi tako, da jih pošteno plačajo.

Ob koncu srečanja so se učiteljski sindikati še dogovorili, da bodo z medsebojno solidarnostjo, povečano izmenjavo informacij in rednim izmenjevanjem izkušenj pomagali drug drugemu v prizadevanjih za uresničevanje interesov v svojih državah.

23.-25. april 2004 * Igallo

Mednarodna konferenca o vlogi sindikatov pri zagotavljanju miru v regiji

V Črni gori je pod okriljem EI potekala mednarodna konferenca, ki so se je udeležili predstavniki učiteljskih sindikatov s področja nekdanje Jugoslavije, tudi iz Slovenije. Namen srečanja je bil predstaviti in izmenjati izkušnje sindikatov v zvezi z medetničnimi napetostmi ter ostalimi oblikami diskriminacije, ki so jim priča v svojih državah. Šolski sindikati se zavedajo svoje vloge pri reševanju te problematike, saj so prav učitelji tisti, ki se pri svojem delu vsak dan srečujejo z otroki iz različnih etničnih skupin in manjšin ter lahko s primernim prijmom in zgledom pripomorejo k večji strpnosti in sprejemanju drugačnih. Vse države, iz katerih so bili udeleženci konference, so podpisnice različnih deklaracij in zakonov o nediskriminaciji in strpnosti, vendar izkušnje, o katerih so govorili predstavniki ostalih sindikatov, kažejo, da je do pravega miru in sožitja med ljudmi še dolga in naporna pot. Svizov predstavnik je na konferenci predstavil izkušnje v naši državi, kjer se skorajda ne srečujemo z etničnimi in verskimi napetostmi. Tudi pri nas pa obstaja diskriminatoren odnos do Romov ter neformalna diskriminacija žensk, ki v primerjavi z moškimi kolegi napredujejo počasneje in ne zasedajo tako visokih položajev kot oni. Konferenco so sklenili z ugotovitvijo, da je sodelovanje sindikatov iz regije koristno. Podobna srečanja bodo organizirali tudi v prihodnje.

19. april in 3. maj 2004 * Ljubljana

21. seja Izvršilnega odbora Sviza

Ponovno so ocenili potek in stanje pogajanj za sklenitev KPJS ter govorili še o predlaganih spremembah Pravilnika o solidarnosti in finančni pomoči Sviza ter nekaterih drugih aktualnostih.

26.-27. april 2004 * Bruselj

Prvo srečanje panevropskega odbora

Srečanja se je udeležilo 45 predstavnikov članic EI iz 40 držav. Nekaj poudarkov s srečanja si lahko preberete v posebnem zapisu na naslednji strani.

4. maj 2004 * Ljubljana

Sestanek predstavnikov Sviza in MŠZŠ

Krizni sestanek je sklical predsedstvo Sindikalne konference za visoko šolstvo in znanost, da bi na njem predstavnike ministrstva ponovno seznanilo s stališči do novega plačnega sistema, ki je za zaposlene v visokem šolstvu in znanosti nesprejemljiv, saj jim prinaša poslabšanje njihovega sedanjega položaja ter degradacijo statusa intelektualno najzahtevnejših poklicev.

5. maj 2004 * Ljubljana

Sestanek projektne skupine MoFAS

MoFAS je projekt posodabljanja finančno-administrativnega sistema v poklicnem izobraževanju in usposabljanju. Njegov cilj je razviti posodobljene pravne in institucionalne podlage za vpeljavo decentraliziranega in dereguliranega sistema financiranja in upravljanja srednješolskega izobraževalnega sistema. Za šole bi to pomenilo več avtonomije in odgovornost za rezultate izobraževanja. Večja ekonomičnost in prožnost pa bi šolam omogočali hitrejše odzivanje na potrebe trga dela in okolja. K sodelovanju v projektu so povabili tudi Sviz.

7. maj 2004 * Ljubljana

Seja zbora Sindikalne konference kulturnih organizacij in Seja predsedstva Sindikalne konference zavodov za vzgojo, izobraževanje in usposabljanje otrok s posebnimi potrebami

18. maj 2004 * Ljubljana

7. seja Glavnega odbora Sviza

[uvodnik]

BOMO IMELI PLAČE "PO NOVEM" ALI "PO STAREM"?

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

To vprašanje mi kot enemu od sindikalnih pogajalcev na pogajanjih za sklenitev Kolektivne pogodbe za javni sektor v zadnjih tednih postavljajo številni Svizovi članice in člani in tudi drugi, med njimi novinarji, ki nezmotljivo začitajo, kdaj gre zares. Enoznačnega odgovora preprosto nimam. Po moji presoji in poznavanju razmer na pogajanjih je zdajšnjemu stanju najbližji odgovor: "Mogoče je, da bomo imeli plače "po novem", ni pa zelo verjetno". Če nam z vlado ne uspe skleniti pogajanj o Kolektivni pogodbi za javni sektor, uveljavitev novega plačnega sistema s 1. julijem 2004 preprosto ni mogoča in vlada bo morala Državnemu zboru ponovno predlagati, da preloži začetek uporabe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju na pozneje. Če bi prišlo do tega (oziroma bo), je zelo verjetno, da bo začetek uporabe zakona odložen za leto dni, torej na 1. julij 2005. V tem primeru bi bili zaposleni v skladu z Aneksom h kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje iz leta 2002 upravičeni do povišanja dodatkov k plačam v letošnjem juliju, v letih 2005 in 2006 pa le, če bi se Zakon o sistemu plač v javnem sektorju začel uporabljati pred 1. julijem 2005. Za vse druge zaposlene v javnem sektorju bi preložena uporaba Zakona pomenila, da se jim do uveljavitve zakona ne bi bilo mogoče pogajati o povišanju plač, ki bi bile, z izjemo dogovorjene eskalacije izhodne plače, še naprej zamrznjene. Če bo tako, bo tudi letošnja določitev uskladih izhodnih plač postala resen problem in verjetno predmet spora med sindikati in vlado. Če se bo vlada do konca pogajanj držala dogovorjenega

razmerja med osnovno plačo zdravnika in učitelja, če bo odstopila od nesprejemljivega razrednotenja strokovnih nazivov, če dodatek za delovno dobo ne bo nižji od sedanjega in če bo vlada upoštevala z Aneksom dogovorjena povišanja za administrativne in tehnične delavce, potem ocenjujem, da bi bilo v interesu šolnikov, da se zakon začne uporabljati že letos. S tem bi bili zagotovljeni tudi letni dvigi plač do julija 2006.

Ze naštetih če-jev je veliko, morda preveč za mirne živce, vendar jim je treba dodati vsaj še dva pogoja, ki bosta morala biti izpolnjena za uspešno končana pogajanja. Po mojem mnenju prav ta dva pogoja predstavljata skoraj nepremostljivi oviri - potreben bo namreč tudi podpis ostalih sindikatov, ki se z umestitvijo osnovne plače strokovnih delavcev v vzgoji in izobraževanju v 30. plačni razred ne strinjajo, in vprašanje je, če bodo pripravljene pristati na - zanje - manj ugodne vladne predloge. Poleg tega se sprašujem, ali nam bo v kratkem času, ki ga pogajalci še imamo na voljo, uspelo jasno in brez dvomnosti, ki bi po uporabi zakona sprožile plaz tožb zaposlenih, zapisati v kolektivno pogodbo določbo o "prevedbi" zdaj veljavnega plačnega sistema v novega.

Na prvi pogled se to zdi preprosto. O tem nas je suvereno prepričevala tudi vlada, vendar se je takoj, ko smo se ozrli okrog sebe, izkazalo, da ni tako. Ne glede na povedano se bo moral Sviz, čigar vpliv na pogajanjih je velik, v prihodnjih tednih v imenu 40.000 članic in članov odgovorno odločiti in izbrati tisto, kar je v interesu članstva.

[v središču] Pred 4. svetovnim kongresom Izobraževalne internacionale

IZOBRAŽEVANJE ZA NAPREDEK SVETA

► V Braziliji, državi s 182 milijoni prebivalcev in skoraj 2,5 milijona učiteljev, bo med 22. in 26. julijem četrti svetovni kongres Izobraževalne internacionale (EI). Udeležilo se ga bo več kot 1.300 predstavnikov sindikatov iz 163 držav in območij, v katerih ima EI svoje članice. V sklopu glavne teme, kjer bodo skušali ugotoviti, kako lahko izobraževanje pripomore k napredku sveta, bodo govorili o treh vsebinskih sklopih, in sicer o pravicah do poučevanja in učenja (podrobneje ju predstavljamo v tej številki), o tem, ali je izobraževanje še vedno javna dobrina ali postaja tržno blago ter o tem, kako usposobiti kakovostne učitelje ter ohraniti njihovo raven kakovosti.

Pravica do poučevanja ...

Edina prava gotovost sodobnega sveta je njegova stalna spremenljivost. Izobraževanje že dolgo ne posreduje več končnih resnic, pač pa si predvsem prizadeva usposobiti ljudi za uspešno spoprijemanje za zahtevami sodobnega sveta. Pravica do poučevanja je zato učiteljeva pravica, da uporabi vse svoje znanje in spretnosti ter učencem pomaga doseči te cilje. Že leta 2000 so v sklepih z lizbonskega evropskega zbora zapisali, da mora Evropa postati bolj konkurenčna. To je mogoče le z večjim vlaganjem v ljudi in njihovo izobraževanje. To mora biti kakovostno in učinkovito. Od tod izhaja pomembna vloga učiteljev, ki so

eden ključnih dejavnikov za doseganje kakovosti v izobraževanju. Včasih se zdi, da je zgolj od posameznega učitelja odvisno, kako kakovostno bo poučeval. Toda za kakovostno poučevanje mora biti učitelj ustrezno zaščiten. Danes se učitelji srečujejo z mnogimi ovirami pri uresničevanju svoje pravice do poučevanja - ponekod primanjkuje finančnih sredstev za podporo javnemu izobraževanju (osnovno izobraževanje mora biti brezplačno v 90 državah, obvezno pa je v Afriki brezplačno le v treh!). Politiki o vprašanih izobraževanja pogosto odločajo brez sodelovanja učiteljev, njihove odločitve pa so zato politične in ne strokovne, prav tako so vsebine in načini poučevanja večkrat odvisni do

trajanja mandata posamezne vlade. Učitelji ponekod tudi ne morejo opravljati svojega dela v varnih okoliščinah. So celo žrtve nasilja in pritiskov vlad in medijev, srečujejo se tudi s pretiranimi pričakovanji javnosti ob šolskih reformah in s sistematičnim ocenjevanjem svojega dela ali šol, kjer so zaposleni. To jim onemogoča svobodno in strokovno opravljati poklic. Seveda bi si učitelji za svoje delo zaslužili tudi spodobno plačilo. Država tudi tako kaže, koliko ceni učitelja in nenazadnje svojo prihodnost.

... in pravica do učenja

Pravica do izobraževanja je že več kot pol stoletja ena temeljnih človekovih pravic. To je pravica otrok, da pridobijo znanje in spretnosti, ki jim bodo pomagale pri spoprijemanju z vsakodnevnimi izzivi, hkrati pa se s tem razvijajo v zrele in odgovorne osebe. Pravica do učenja ne bi smela biti nikoli odvisna od spola učenca, njegove starosti, verskega prepričanja, etničnega porekla ali podobnega. A tudi pri uresničevanju te pravice prihaja do mnogih ovir in kršitev. Ni dovolj že sama pravica do izobraževanja, temveč mora biti le-to tudi kakovostno.

Pri dostopnosti učencev do kakovostnega izobraževanja so ovire v samem šolskem sistemu in zunaj njega. Nezaodstno financiranje, pomanjkanje dostopnosti izobraževanja in kakovostnih učiteljev, pomanjkanje opreme, knjig in drugih učnih pripomočkov ter tudi velikost razredov in šol vplivajo na izobraževalne možnosti. Mnogi otroci živijo v slabih socialnih razmerah in zaradi njih ne hodijo v šolo. Prisiljeni so delati, pogosto so fizično ali psihično zlorabljeni. Deklice marsikje v svetu ne hodijo v šolo zgolj zato, ker so deklince ...

Učitelji in učenci morajo imeti možnost raziskovati. Morajo razvijati in preskušati nove poti v izobraževanju. Ne smeta jih ovirati ne cenzura ne omejevanje svobode njihovega mišljenja. Da bodo razvijali svoje potenciale in pridobivali znanje, morajo delati v najboljših možnih razmerah. Učitelji si svoje pravice do poučevanja in učenci do učenja ne smejo samo želeli. Morajo jo zahtevati!

SANDI MODRIJAN

[konferenčni stolpci] Zbor Sindikalne konference kulturnih organizacij

[mednarodno]

CENA DELA V KULTURI

Tudi z višino plač kulturnikov država kaže odnos do kulture

► **Socialni partnerji v javnem sektorju brez zadržkov priznavajo, da se je sistem plač v zadnjem desetletju izmalčil do neprepoznavnosti. Čas je že, da se z novim zakonom in prilagojenimi kolektivnimi pogodbami vzpostavijo nova, primernejša in pravičnejša razmerja med plačilom dela zaposlenih na različnih javnih področjih.**

26. aprila 2002 je Državni zbor RS sprejel Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, ki v 2. odstavku 1. člena pravi: *Zakon določa skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, in sicer za uveljavitev načela enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah, za zagotovitev preglednosti sistema plač ter stimulativnosti plač.*

Zakon temelji na plemenitih idejah, ki so vzbudile upanje, da bomo zaposleni na doslej podcenjenih področjih javnega sektorja, med katera sodi tudi kultura, končno prejeli primernejše plačilo za svoje delo.

Kako vzpostaviti pravičnejša razmerja med plačili zaposlenih v javnem sektorju, je gotovo celostna naloga. Zanj so potrebni dovolj časa in neodvisni strokovnjaki ali pa dober zgled - kultiviranega bi presadili v slovenske razmere.

Osvetloveni na kulturo se moramo zavedati, kaj je Slovenecem pomenila v preteklosti, saj brez nje zdaj zagotovo ne bi obstajali kot sodoben državotvoren evropski narod. Mnogo stoletij so nam vladali različni oblastniki, in ti praviloma niso bili našega rodu. Samozavest našega življa je ohranjala in krepila

slovenska kultura. Slovenski književniki, likovniki, gledališčniki, skladatelji, zborovodje in pevci pa so bili pogosto dejavni v lokalnem političnem življenju in so s tem vplivno krojili življenje svojih rojakov.

Tudi zdaj, ko je naša država po komaj trinajstih letih samostojnosti vstopila v zvezo evropskih držav, bo slovenska kultura igrala izjemno vlogo - tako na področju umetniške ustvarjalnosti in poustvarjalnosti kot na področju ohranjanja narodove kulturne dediščine in njenega preučevanja. V sklopih globalizacije bo kultura vplivala na raznolikost med evropskimi regijami, poseljenimi z različnimi narodi. Prihodnji Evropejci se bodo razlikovali le po kulturni identiteti in Evropski zvezi bo kultura zagotavljala razgibanost in drugačnost od preostalega sveta.

Mag. Mojca Jenko

O pomenu kulture za naš obstoj ne dvomi nihče. Zaposleni v kulturi, ki skrbimo za narodovo kulturno raven in razvoj ter za ohranjanje njegove kulturne dediščine, pa upravičeno pričakujemo in zahtevamo od države, da nam za naše poklicno poslanstvo dodeli primerno plačo - sorazmerno izobrazbi in umetniški nadarjenosti!

Mag. MOJCA JENKO,
predsednica Sindikalne konference kulturnih organizacij Sviza

Panevropski odbor Izobraževalne internacionale

V Bruslju je 26. in 27. aprila potekalo prvo srečanje novega panevropskega odbora Izobraževalne internacionale (EI). Na njem so poleg evropskih predstavnikov, članov EI, sodelovali tudi predstavniki Svetovne konfederacije učiteljev (World Confederation of Teachers - WCT).

Odbor je potrdil predlagani program sodelovanja med novo panevropsko strukturo in ETUCE. Dogovorili so se tudi za številna srečanja, omizja, raziskave in ostale dejavnosti, pri katerih bodo sodelovale članice tega odbora. Večina tega bo potekala jeseni, saj imajo zdaj prednost priprave na juljski svetovni kongres.

Glede na razprave o pridružitvi WCT k EI so bili na srečanju obveščeni, da sta izvršilna odbora obeh organizacij sprejela sporazum o združitvi, vendar pa WCT ne more tudi formalno ratificirati pridružitve vse do izrednega svetovnega kongresa - ta bo v drugi polovici leta 2005.

Na odboru so predstavili tudi novi časovni načrt izpeljave dogovora priključitve, ki so ga potrdili predstavniki obeh organizacij. Ta predvideva, da bodo evropske članice WCT na juljskem svetovnem kongresu povabljene in sprejete v članstvo EI. Tako bodo te nove članice dobile enak položaj, kot bi ga imela katera koli nova članica Izobraževalne internacionale.

Glede na časovni načrt bodo na svetovnem kongresu pripravili vse potrebno za pridružitve še ostalih članic WCT po njihovem svetovnem kongresu leta 2005 in tudi formalno potrdili dogovorjeno pridružitve Svetovne konfederacije učiteljev k Izobraževalni internacionali.

[pravna pisarna]

Šolska inšpekcija

Vsakega učitelja prav gotovo stresa, ko je obveščen o nadzoru šolskega inšpektorja, pa čeprav je imel z njim dobre izkušnje. Vseeno se zdi, da je več tistih, ki so imeli z inšpekcijo slabe izkušnje. Veliko učiteljev se je zato že obrnilo na sindikat po pomoč in v nekaterih primerih tudi po pravno zaščito. Pravna služba se je že ukvarjala s primeri neprimernega odnosa inšpektorjev do strokovnih delavcev, z razveljavitvijo ocen, predlogi za disciplinske odnose, suspenzi in prenehanju delovnega razmerja.

Ob šolski inšpekciji najbrž nihče od strokovnih delavcev ne pomisli, da ni namenjena samo nadzoru, temveč tudi zaščiti pravic strokovnih delavcev. Zakon o šolski inšpekciji v 1. členu ureja organizacijo, področje nadzora in pristojnosti šolske inšpekcije z namenom, da se zagotovi spoštovanje zakonitosti in s tem zaščita pravic predšolskih otrok, učencev, vajencev, dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih ter strokovnih delavcev. Temeljni namen zakona je torej zagotoviti zakonitosti in zaščito pravic otrok in tudi učiteljev. V resnici je zaščita strokovnih delavcev zelo redka - poznamo le nekaj primerov, ko se je učitelj obrnil po pomoč na šolsko inšpekcijo in zahteval nadzor nad svojim delom. Praviloma se nanjo obračajo le učenci in njihovi starši. Le redko se v praksi dogaja, da zahteva nadzor šolske inšpekcije tudi učitelj sam, ko želi dokazati, da očitki ravnatelja, otrok ali staršev niso upravičeni. V posebnih primerih se lahko za ugotovitev ali presojo posameznega dejstva pri nadzoru zahteva tudi dokaz z izvedencem za pedagoško področje, ki ga določi glavni inšpektor s seznama izvedencev. Izvedenec pripravi pisno mnenje in ga posreduje pristojnemu inšpektorju.

V skladu z 8. členom Zakona o šolski inšpekciji pa se dokaz z izvedencem za pedagoško področje mora opraviti, če iz okoliščin primera izhajajo dejstva, iz katerih je mogoče sklepati:

- da so kršene pravice otrok in udeležencev izobraževanja, da bi dosegli z zakoni in drugimi predpisi določene standarde znanja, ki jim omogočajo napredovanje, oziroma izobraževanje na naslednji ravni,

- da je kršena pravica strokovnega delavca, da je pri svojem delu avtonomen,

- da strokovni delavec pri vzgojno-izobraževalnem delu ne zagotavlja objektivnosti, kritičnosti in pluralnosti.

Treba je poudariti, da mora glavni inšpektor v primerih, ko obstaja sum kršitve pravice strokovnega delavca do avtonomije njegovega dela, določiti dva izvedenca za pedagoško področje, ki ločeno pripravita pisno mnenje.

Zakon o šolski inšpekciji tudi posebej določa pogoje za izvedence za pedagoško področje. Ti morajo imeti najmanj visoko izobrazbo in deset let delovnih izkušenj na pedagoškem, svetovalnem ali razvojno-raziskovalnem področju ter najmanj naziv svetovalec ali visokošolski učitelj. Sezname izvedencev za pedagoško področje določijo pristojni strokovni svet. Oblikujejo se po posameznih strokovnih področjih in vsebujejo po več izvedencev za posamezno področje.

[predstavitve]

Območni odbor Ajdovščina

Območni odbor (OO) Sviza za področje Ajdovščine, ki je bil ustanovljen oktobra leta 1990, združuje osem zavodov in ima približno 520 članov.

Predsednica območnega odbora je v tem mandatu Klavdija Štrancar, učiteljica razrednega pouka na osnovni šoli Col. V Sviz je vstopila leta 1998 in je nato na svoji šoli ustanovila sindikat zavoda, v katerem je prevzela tudi vlogo sindikalne zaupnice. To funkcijo opravlja še zdaj, od leta 2002 je tudi članica Glavnega odbora Sviza.

Preostali člani OO Ajdovščina so sindikalne zaupnice in zaupniki ter drugi člani sindikata otroškega vrtca Ribnik Ajdovščina, osnovnih šol Col, Danila Lokarja Ajdovščina, Dobravlje, Otlica in Draga Bajca Vipava ter srednje šole Vena Pilona Ajdovščina in Centra za usposabljanje invalidnih otrok Janka Premrla - Vojka Vipava.

OO na svojih sestankih, ki jih pripravi vsaj štirikrat na leto, razpravlja o aktualnem dogajanju, novostih delovne in šolske zakonodaje, problematiki na posameznih zavodih, v zadnjem času pa svoje člane redno seznanja tudi s pogajanjmi za novi plačni sistem v javnem sektorju.

Svojim članom prav tako ponuja solidarnostno pomoč in brezobrestno kreditiranje študija. Člani območnega odbora se udeležujejo izobraževalnih seminarjev, ki jih Sviz pripravlja za svoje sindikalne zaupnice in zaupnike. Območni odbor Ajdovščina izpelje vsako leto tudi strokovno ekskurzijo po naši domovini ali v sosednje države.

Letos je tudi finančno podprl svoji članici, da sta se udeležili seminarja na tujem. Marca je sodeloval pri izpolnjevanju ankete o nasilju v šolah, aprila pa gostil glavnega tajnika Sviza Branimirja Štruklja ter njegovega novega pomočnika Marjana Gojkoviča. Septembra bodo v območnem odboru pripravili novo dvodnevno ekskurzijo, tokrat v Cinque Terre v Italijo.

OO Ajdovščina zelo dobro sodeluje z novogoriškim območnim odborom, s katerim skupaj pripravljata izobraževalne seminarje in srečanja z glavnim tajnikom.

Čeprav so pri Sindikalni konferenci ustanovili tudi sekcijo glasbenih šol, na ajdovskem območju nimajo nobene člana glasbene šole, pa tudi na področju kulture ni zanimanja za vstop v članstvo. Nova naloga tega odbora, ki si jo je zadal v tem mandatu, je, da bi pritegnili v Sviz čim več novih članov prav s teh dveh področij.

Klavdija Štrancar

[ne prezrite]

Predlog pravilnika o financiranju Šole v naravi

Na osnovi Koncepta šole v naravi za 9-letno osnovno šolo, ki ga je sprejel Strokovni svet za splošno izobraževanje decembra 2001, je Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport pred začetkom tega šolskega leta pripravilo navodila za financiranje šole v naravi. Eden od namenov okrožnice z navodili je bil, da bi na državni ravni čim bolj izenačili možnosti vseh učencev, da se med obveznim šolanjem vsaj enkrat udeležijo šole v naravi pod primerljivimi pogoji.

Za Sviz so bila nekatera od teh navodil nedorečena, zato smo novembra lani predlagali skupen sestanek predstavnikov sindikata, MŠZŠ ter Centra za šolske in obšolske dejavnosti (CŠOD). Opozorili smo, da je treba zagotoviti 24-urno varstvo učencev, zavarovati odgovornost strokovnih delavcev, ustrezno nagraditi opravljeno delo, določiti naloge spremljajočih strokovnih delavcev in zaposlenih v CŠOD ter opredeliti učinkoviti delovni čas, kot ga določa 141. člen Zakona o delovnih razmerjih.

MŠZŠ nam je aprila posredovalo predlog Pravilnika o financiranju šole v naravi in zaprosilo za mnenje o njem.

Na Svizu smo ugotovili, da v pravilniku še vedno ni ustrezno opredeljen čas strokovnih delavcev, porabljen za izpeljavo programa, varstvo učencev in dežurstvo, da ni ovrednotena drugačna narava dela, kot je učiteljevo osnovno delo, ter da ni upoštevan osebni vložek sredstev v športno in drugo opremo strokovnih delavcev.

Menimo, da je neupravičeno izpuščeno plačilo dela nad polnim delovnim časom. Upoštevatni je namreč treba, da učitelji v šoli v naravi delajo ves dan in so dežurni tudi ponoči. Obremenitve ves dan res niso enake, zato je treba postaviti ustrezne normative. Za izvajanje šole v naravi predlagamo nagrado za strokovne delavce v višini 25 odstotkov minimalne plače.

Predlagamo, da bi ravnatelji že pri letnem načrtovanju predvideli število sodelujočih strokovnih delavcev, število ur nad polnim delovnim časom in druge stroške, delavcem pa o tem izdali sklep o izpeljavi šole v naravi. S sklepom naj bi bilo tako vnaprej določeno število sodelujočih strokovnih delavcev, predvidene ure dela nad polnim delovnim časom in predvidena višina nadomestila za obrabo opreme.

S pripombami, ki so bile v začetku maja podane MŠZŠ, skušamo urediti navedene pomanjkljivosti in z upoštevanjem Koncepta šole v naravi za 9-letno osnovno šolo zagotoviti učencem optimalno izpeljavo šole v naravi.

IRENA LIPOVEC,
predsednica Sindikalne konference osnovnih in glasbenih šol ter zavodov za izobraževanje odraslih